

נגה לינצ'בסקי, עפועה

עובדת ברמת הנגיעה. יד חוסמת אויר. יד מתפללת בקריאת שמע"; 8.10.02, בסופו של דבר מהקתי את הפנים. רציתי אותן בלתי מזוהות. מהלך העבודה נהייה רק רישום, מעין קו מיתאר לקונכיה. למשקפת". מדרירה ניכר הניסיון להיאחז ברגע החמקמק, במעבר היחידה הנכון לו: כיצד מציריים

התעוררות? איך מעבירים את מענעד הרגש שבין שנייה לעירות? התשובה ניתנת בטקטיקה של כיבוש היעד ונסיגת ממנה. המוחלל הופך להיות התוצאה.

בעבודת היהודיו "עפועף", שנעשתה מספר חודשים לאחר יותר, מילאות העיניים את פני המסך. הן המשמשות עתה ככליה הרישום הסמוני, המסמנים את גבולות שדה הראייה. אליהם גם מצטטמת חווית המעבר שבין פנים לחוץ, שינה ועירות. הפנים מתרגלות את פקחת העיניים. העיניים בוחנות את גבולות הראייה. את גבולות האפשר.

יניב שפירה
דצמבר 2005

¹ דן פגיס, כל השירים, "מה", ירושלים, 1991, עמ' 200.

² טלי תמי, "דיאנה / ארטימיס / חyi הצד או: חדר 22", גלריה הקיבוץ, תל-אביב, 2001.

³ ד. ג. ויניקוט, משחק ומציאות, 1996, עמ' 36.

הפנימית של האדם והחיים החיצוניים לו, "תחום שלא נתבע ממנו אלא להיות קיים כמקום מנוחה לאדם, הטרוד במשימה האנושית המתמדת לשמר ש�性יות הפנימית והמציאות החיצונית יהיו נפרדות, ועם זה הקשורות בקשרי גומלין".³

לודידה של לינצ'בסקי משמשת האמנות כאמצעי מתווך, היא זו המשמשת לה לימיופי היחסים שבין מרחבי נפש פנימיים וחיצוניים המעסקים אותה. באחד מחלקי התערכות,

חדר מודרג בעל אופי רחמי, מלקטת לינצ'בסקי דימויים שונים - וילון התוחם מיטה, שולחן אור ושקפים, מפקעה אותו משימוש הפונקציונלי ומשילה מעלייהם כל אפיון מיידי. קולות רקע הבוקעים מבעד לוילון האטום וממלאים את חלל החדר מסתברים, את אט, כהדרכה קולית לפקחת עיניים שאינה טבעית: "לעוזם עיניים / לפקווח עיניים / להביט למיטה / למיטה למיטה / למיטה למיטה / למיטה למיטה / מרכז ולעוזם עיניים / לפקווח עיניים ולעפוף, טק, טק, טק ...."

המנטרה החוזרת על עצמה מפנה את המבט לעבר הפעולה הטריירואלית של פקחת העיניים ומטעינה אותה באכיות של לידיה מחדש. רגע פקחת העיניים, כרגע של התפקחות, הופך לציר מרכז בתקעורה. קרן שמש ראשונה החודרת מבעד לחרכי התריס הינה מטאפורה יפה לך.

האור הכתום, צבעו של הזמן שבין השימושות, הוא הכתום המציג על הגראונד הלבן, הגולמי, בסדרת הציורים שאוותם יקרה האמנית בשנים 03-2002. אלו הם בדים רפויים (שאינם מתחווים על מסגרת מתייחסה) עליהם היא שרטטה באמצעות צבע מודול, שkopf ונוולי, תווי פנים נמוגים וכפות ידיים במנוגון תנוחות. בימוניה מאותה תקופה מתוארים שלבי העכורה שליוו את צירוריה אלה: 12.5.02, פנים ישנות רכות. לעבור עם טרפנטין וסמרטוטים, מחייקה, בניה ומחיקה, ראייה חדה, ראייה מעורפלת, מבט פנימה, מבט החוצה"; 6.6.02" קודם לרשום פנים ואח"כ ידים מסותות"; 20.5.02"

נגה לינצ'בסקי, עפועף

מח מרוחך לבדו על פני התהום.
אבל עכשו נבקעים בעצמות המצח
שני פצעים עמוקים, עיניים -
העיניים המלשינות לפניו
על העולם: הרי כאן, לפני, משתרע
עולם גמור ומוֹזָק...¹

יש לראות בתקעורה עפועף של נגה לינצ'בסקי, המוצגת במשכן לאמנות בעין חרוד, פרק נוסף בעיסוקה בשאלות של גוף, כישות פיזית, וביחס ביניהם תחשוה ורגש. בתערכות "Dear Hunter" (2000), פרסה לינצ'בסקי גוף בעבודות רגש וחושפני בו הומשלו יחסית צייד-ניצוד להבלטה רגשות של שבירות ופגיעות. שנה מאוחר יותר, בתערכות "שוטטות", היא הצינה רישומי אלוות יוניות גדורמות איברים, אשר הובילו העדר גופני: "במהלך הרישום נשפה לעין הטרואומה הכירורגית' של האלוות: מה שנתפס בתרכות המערבית כאיקון של שלמות מושג לעין במצב קטוע ופגום: הראש חסר פעים רכובת, הידיים קטועות, הרגליים גדורמות והטורסו כולו משופר על עמוד ברזל על-מנת לשמר על יציבות ונראות זקופה-קומה".²

עתה, בתערכותה הנוכחית, מתמזוגים מרכיבי הגוף והנפש לאחדות אחת, דוקא על רקע עיסוקה של האמנית בתחומי מעבר כגון אלו שבין חזש לאור, חומר ורוח, מודע ותת מודע. בהשלה מתורת הפסיכואנאליזה, ניתן להשליך על טריטוריות בניוים אלה את המונח 'אובייקט מעבר' שטבע ויניקוט, ושימש לו לתיאור של חווית המעבר. ויניקוט מתייחס לתוךם הביניים כמי שמתווך בין המציאותות

משכן לאמנות ע"ש חיים אתר, עין חרוד

הקטלוג יוצא לאור לרגל התערוכה
נגה ליבצ'בסקי, עפועף
חו"ף 2005

אוצר התערוכה: יניב שפירא
עיצוב והפקה: משה מירסקי
תרגומים לאנגלית: ריצ'רד פלנץ'
צללים עבורה: אברם יה
צללים וידיאו: עמית גושר
הדפסה: דפוס רחש בע"מ, חיפה
תורנות:

גروب אולפני הקולנוע - יהודית מגילבסקי; VP "הפקות וידאו" -
יסי רום; אופק - צילומי אוויר בע"מ - יאיר ויידנפלד, רחל שמש,
לילך קרש; סטודיו "M" - מאיר כרמון, ארץ גושר, חוה אבן,
רות מגידס; משפחתי ובני, איטי.

© משכן לאמנות ע"ש חיים אתר, עין חרוד, 2005

ציוגנים ביוגרפיים

נולדה בישראל
חיה ועובדת במכמורה

תואר ראשון, אקדמיה לאמנות ועיצוב, בצלאל,
ירושלים

הורה, הדרכת אמנות ושותפות בהקמה של
פרוייקטים במרחב החינוך הבלתי פורמלי.
האחרון. בין השנים 1998-1994, במחלקה
המטודואנתרופולוגית ילדים, בבי"ח שיבא, תל השומר

תואר שני, חינוך מיוחד וייעוץ, אוניברסיטת חיפה

מילוגות

מלוגת קרון שרת, קון התרבות אמריקה ישראל,
מלוגת הציגנות
מלוגת הציגנות בylimורדים, אוניברסיטת חיפה

תערוכות יחיד

"Dear Hunter", גליה נחשון, קבוץ נחשון
"שוטטות", גליה הקבוץ, תל אביב
"עפועף", משכן לאמנות עין חרוד

תערוכות קבוצתיות

תערוכת מצטייני קון שרת, גלריה תיאטרון
ירושלים, ירושלים
"מראות מכאן 2", אמנות ישראלית מואספי
המוזיאון וועד, מוזיאון ישראל, ירושלים
"די נשים", משכן לאמנות, עין חרוד

רשימת העבודות (סדר העמודים מימין לשמאל)

List of Works (page numbering proceeds from right to left)

עמ' 1 **לא כוורת**, 2005, שיקופית
Untitled, 2005, slide p. 1

עמ' 4 **לא כוורת**, 2002, שמן על בד, 27x27 ס"מ
Untitled, 2002, oil on canvas, 27x27 cm. p. 4

עמ' 5 **עפועף**, 2005, פירמיים מותך ויראו,
דקות 35 שנייה, ללא סאונד
Blinking, 2005, frames from a video,
2 mins. 25 secs, without sound p. 5

עמ' 6 **לא כוורת**, 2003, שמן על בד, 60x380 ס"מ
Untitled, 2003, oil on canvas, 60x380 cm. p. 6

עמ' 7 **לא כוורת**, 2002, שמן על בד, 27x27 ס"מ
Untitled, 2002, oil on canvas, 27x27 cm. p. 7

עמ' 8 **לא כוורת**, 2002, שמן על בד, 27x27 ס"מ
Untitled, 2002, oil on canvas, 27x27 cm. p. 8

עמ' 9 **לא כוורת**, 2002, שמן על בד, 27x27 ס"מ
Untitled, 2002, oil on canvas, 27x27 cm. p. 9

עמ' 12 **לא כוורת**, 2002, שמן על בד, 27x27 ס"מ
Untitled, 2002, oil on canvas, 27x27 cm. p. 12

4/6/02

diapason of feeling between sleep and wakefulness?
Linchevsky adopts the technique of conquering the goal and retreating from it as a means. The agent becomes the outcome.

In the video work *Blinking*, made several months after the drawings, the eyes fill the entire screen. They now serve as the hidden drawing tool that designates the boundaries of the field of vision. To them, too, the experience of transition between inside and outside, sleep and wakefulness, is now reduced. The face exercises opening the eyes. the eyes explore the limits of sight, the limits of the possible.

Yaniv Shapira
December 2005

¹ Dan Pagis, *Collected Poems*, “Brain” [in Hebrew], Jerusalem, 1991, p. 200.

² Tali Tamir, “Diana / Artemis / The Life of the Hunter or: Room 22” [in Hebrew], Hakibbutz Gallery, Tel Aviv, 2001.

³ D.W. Winnicott, *Playing and Reality*, London, 1982, p. 3.

Chronology

197 Born in Israel
Lives and works in Michmoret

1981 B.A., Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem

1982 Since ~~Teaching in a school and initiation of~~
various projects in the framework of informal education. The last project was in 1994-1998, in the Department of Children's Hematology-Oncology at the Shiba Hospital, Tel Hashomer

1997 M.A. in Counseling and Special Education, Haifa University

Scholarships

1998 Sharett Foundation Scholarship America-Israel Cultural Foundation, Scholarship for Excellence

1999 Scholarship for Excellence in Studies, Haifa University

One-Artist Exhibitions

200 “Dear Hunter”, Nachshon Gallery, Kibbutz Nachshon

201 “Wandering”, Kibbutz Gallery, Tel Aviv

205 “Blinking”, Museum of Art, Ein Harod

Group Exhibitions

200 Sharett Foundation Exhibition of Outstanding Students, Jerusalem Theatre Gallery, Jerusalem.

203 “Views from Here 2: Israeli Art from the Museum Collection and Elsewhere”, The Israel Museum, Jerusalem

203 “Sufficiently Feminine”, Museum of Art, Ein Harod

Museum of Art, Ein Harod

The catalogue is being published on the occasion of the exhibition
Noga Linchevsky, *Blinking*
Winter 2005

Exhibition Curator: Yaniv Shapira
Design and Production: Moshe Mirsky
English Version: Richard Flantz
Photographs of Works: Avraham Hay
Videography: Amit Gosher
Printing: Rahash Press Ltd., Haifa

Thanks to:

Groove Recording Studio – Yehuda Magilevsky; VP Video Production – Yosi Rom; Ofek Aerial Photography Ltd. – Yair Weidenfeld, Rachel Shemesh, Lilach Kresh; Studio M – Meir Carmon, Archan Gosher, Eva Even, Ruth Megids; my family and my son Itai.

© Copyright 2005 by Museum of Art, Ein Harod

Noga Linchevsky, *Blinking*

Brain hovers alone above the abyss.
But now, in the bones of the forehead,
two deep wounds gape open, eyes –
the eyes that inform his face
about the world: see, here, before him,
a solid, finished world extends...¹

Noga Linchevsky's exhibition, *Blinking*, on show at the Museum of Art, Ein Harod, should be seen as an additional chapter in her engagement with questions of body, as a physical entity, and in the relations between body and sensation and emotion. In the *Dear Hunter* exhibition (2000), Noga Linchevsky displayed a sensitive and exposing body of work in which hunter-hunted relations were likened to foregrounding of feelings of fragility and vulnerability. A year later, in the *Wandering* exhibition, she showed drawings of Greek goddesses with amputated limbs, which emphasized a bodily absence: "In the course of the drawing the eye was exposed to the goddesses' 'surgical trauma': what in Western culture has been perceived as an icon of wholeness is presented to the eye in a flawed and truncated state: the head is often missing, the hands and legs have been amputated and the entire torso is skewered on an iron pillar in order to preserve stability and an appearance of erect stance".²

Now, in the present exhibition, the elements of body and psyche blend into a single unity, paradoxically on the background of the artist's engagement with transition spheres such as those between darkness and light, matter and spirit, the conscious and the unconscious. Borrowing from psychoanalytical theory, we may project upon these in-between territories the term 'transitional object' that was coined by Winnicott, and which he used in order to describe the experience of transition. Winnicott relates to the in-between sphere as mediating between man's inner reality and the life that is external to him, "It is an area that is not challenged, because no claim is made on its behalf except that it shall exist as a resting-place for the individual engaged in the perpetual human task of keeping inner and outer reality separate yet interrelated".³

For Linchevsky, art serves as a mediating means. It is what she uses in order to map the relations between the psyche's inner and outer spaces, which engage her. In one of the parts of the exhibition, a room with stairs in it, womb-like in character, Linchevsky gathers together diverse images – a curtain that bounds a bed, a light table and transparencies – deprives them of their functional use and divests them of any immediate characteristic. Background voices that burst through the opaque curtain and fill the space of the room gradually turn out to be vocal instructions on opening one's eyes in an unnatural way: "Close your

eyes / Open your eyes / Look up, down / Up, down / Up, down / Center and close your eyes / Open your eyes and blink, tack, tack, tack, tack..."

The mantra that repeats itself directs the gaze to the trivial act of opening one's eyes and charges it with qualities of rebirth. The moment of opening one's eyes, like a moment of sober realization, becomes a central axis in the exhibition. The first sunbeam that penetrates through the crevices of the shutter is a fine metaphor for this. The orange light, like the color of twilight time, is the orange that is painted on the raw, white ground in the series of paintings that the artist created in the years 2002-03. These are slack canvases (not stretched on a stretching-frame) on which, using thinned, watery and transparent paint, she drew vanishing facial features and hands in a diversity of postures. In her diaries from that period, she described the stages of work that accompanied these paintings: "12.5.02, a soft sleeping face. To work with turpentine and rags, erasure, building and erasure, sharp seeing, misted seeing, inward gaze, outward gaze"; "20.5.02, first to draw a face and then hands covering"; "6.6.02, work on the level of touching. A hand blocking air. A hand praying, reading the *Shema*"; "8.10.02, in the end I erased the face. I wanted it unidentifiable. The course of the work becomes only drawing, a kind of outline for a conch". From her words we can discern the endeavor to hold on to the elusive moment, in the creative utterance appropriate to it: how does one paint awakening? How does one convey the

Noga Linchevsky, *Blinking*